בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"ב** ב**סיון** תשס"ג (**12** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ב בסיון** (5679-1919), בשנת תרע"ט, **הוועדה הבינלאומית הגיעה לארץ ישראל**, בראשות האמריקאים הנרי קינג וצ'ארלס קריין. הוועדה נשלחה לארץ מטעם ועידת השלום בפאריס, כדי "לחקור ולדרוש בדבר רגשותיהם של תושבי ארץ-ישראל בנוגע לצורתו של השלטון העתיד בארץ." [נשמע מוכר...] [כרונולוגיה]
הרברט סמואל, הנציב העליון הבריטי הראשון, החל בתפקידו כשהוא משוכנע שבידו היכולת לא רק להקים את הבית הלאומי היהודי, אלא "גם לקדם את מעמדם של התושבים המקומיים." [הכוונה, בד"כ, משום-מה לערבים בלבד...] על סיפוק שאיפות לאומיות ערביות בדלניות עדיין לא חשב. התפרצות מעשי האיבה בפסח 1920 לא נראתה לו סימן מבשר אסון. אעפ"י-כן, גם הנציב וגם אנשי משרד החוץ בלונדון נטו עתה להתייחס ביתר כובד ראש לאזהרה שהשמיעה הוועדה הנ"ל בדיווחה באוגוסט 1919. היא המליצה להתחשב בהתנגדות לציונות הקיימת בארץ ולנהוג זהירות יתר בעניין העליה היהודית. סמואל מצידו קיווה לגַשֵּר על-פני החשדות ההדדיים באמצעות טיפוחם של מוסדות ציבור וממשל משותפים ליהודים ולערבים. במאמץ לפרוץ את חומת הזרות הערבית, פעל גם לרכישת לבם של לאומנים ערבים בולטים. במרץ 1921 הוא מינה צעיר, בן לאחת המשפחות המיוחסות בארץ, חאג' אמין אל-חוסייני, למופתי של ירושלים. לצורך זה נמחלו לחאג' 15 שנות המאסר שנפסקו לו על חלקו במהומות פסח 1920. [ההיסטוריה של א"י]

>>><<<

בשבת שעברה, החל ה'סיבוב השני' של למידת "**פרקי אבות**" בשבתות הקיץ. ב**משנה ג'** ב**פרק הראשון** למדים: "...אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על-מנת לקבל פרס, אלא הֱיו כעבדים המשמשים את הרב שלא על-מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמיים עליכם." בד"כ אנו מבינים את כוונת המלים האחרונות להיות כי אין מספיק להורות לנו לעבוד את ה' מתוך אהבה טהורה בלבד. היצר שיש בנו חזק מאד. חשוב לטפח בנו גם **יראת ה'** שהיא תגן עלינו מלעבור עבירה. ולא רק לעצמנו אלא גם לסובבים אותנו, שנאמר: "**וְרָאוּ כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ.**" [דברים כ"ח 10]. מתוך שרואים שאנחנו יראי ה', גם הם ייִרְאוּ אותו ויעבדוהו.
אך אפשר גם להבין את המלים הללו כי ה' (השמיים) דואג לנו, 'אכפת לו' לטובתנו. מסביר זאת ה'**מגיד ממזריץ**' [ר' דב בר, תלמידו ומ"מ של הבעל-שם-טוב]: בנאום הפרידה שלו מבני ישראל, אומר משה רבינו – "**ועתה ישראל, מה ה' אלוקיך שואל מֵעִמָּךְ, כי אם ליראה את ה' אלוקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו...**" [דברים י' 12] המילה "שואל" היא לא רק "לדרוש, לבקש", אלא גם "ללוות" – לקחת דבר ממישהו. כלומר, שהקב"ה שואל מאיתנו את המידה, '**יראת ה'**. כי לימדונו ש"הכל בידי שמיים - חוץ מיראת שמיים." [מסכת ברכות ל"ג:], **והבחירה בידי האדם בלבד**. ולכן ה' צריך לשאול מידה זאת מאיתנו. אך הלכה פסוקה היא, כי על השואל דבר מוטלת אחריות מלאה לדאוג לשלמות החפץ – מגניבה,

"**לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי.**"[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 19[22]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[21]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"ב** ב**סיון** תשס"ג (**12** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אובדן וכו'. ברור, איפוא, מוסיף המגיד, כי אם אנחנו נהיה יראי שמיים, אזי ה', ה"שואל" כביכול, בוודאי ידאג לשלמותינו ולשלומנו. אמן, כן יהי רצון. [מתוך הפירוש של א.מ. בונים]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 19[22]

צאת השבת (ב"ש): 20[21]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.